

Arrest

nr. 69 712 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 4 mei 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 14 juni 2011 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 augustus 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. HOOYBERGHS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS HABA, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 De verzoekende partij is het Rijk binnengekomen op grond van een visum gezinshereniging, gelet op haar huwelijk met een in België verblijvende niet-EU-onderdaan en werd in het bezit gesteld van een A-kaart.

1.2 Op 4 mei 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 14ter). Deze beslissing wordt op 4 mei 2011 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...) In uitvoering van artikel 11, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/3 van het

koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van de genaamde D.(...),M.(...)

geboren te (...) op (...), van Guinea nationaliteit,
verblijvende te (...)

toegelaten tot verblijf op basis van artikel 10 van de wet, op (...)

Evenals haar minderjarige kinderen K.(...), F.(...)geboren te (...) op (...), en K.(...), K.(...) T.(...)

geboren op (...) te T.(...), beiden met nationaliteit nog niet definitief bewezen.

REDEN VAN DE BESLISSING : (1)

De betrokkene heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt om te worden toegelaten tot een verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokkene het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven (art. 11, §2, eerste lid, 4°, van de wet):

Betrokken vreemdeling diende op 28.11.08 een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum gezinshereniging op basis van artikel 30§1, 4° van de wet van 15.12.1980 met haar in België gevestigde echtgenoot K.(...), S. (...), met wie ze huwde op 10.10.08 te Conakry. Zij legde ter ondersteuning oa een huwelijksakte voor en een bewijs dat ze ongehuwd was voor dit huwelijk. Deze visumaanvraag werd goedgekeurd op 27.01.09. Ze verkreeg een A-kaart op 10.04.09.

K.(...), S.(...) (°Freetown op (...) nationaliteit Sierra Leone) heeft asiel aangevraagd op 02.09.1999. Hij werd gemachtigd tot een verblijf van onbepaalde duur bij beslissing van de Minister van Binnenlandse zaken op 10.07.2001 op basis van het artikel 2,2 van de wet van 22.12.1999. Dus wegens onmogelijkheid tot terugkeer naar Sierra Leone.

Uit vergelijking van vingerafdrukken genomen van K.(...), S.(...) op 30.09.2010 door de lokale politie Turnhout met de database van Printrak blijkt dat deze afdrukken niet overeenstemmen met de vingerafdrukken genomen van K.(...) S.(...) bij zijn asielaanvraag op 02.09.1999. Ze komen wel overeen met de vingerafdrukken genomen van een zekere B.(...), I.(...) (° Makeni op (...) nationaliteit Sierra Leone) bij zijn asielaanvraag op 12.02.2001. Met andere woorden, de persoon die als B.(...) I.(...) asiel heeft aangevraagd gebruikt op heden de identiteit van de K.(...), S.(...) en verblijft onder die identiteit in het Rijk. Het is niet geweten waar de echte K.(...), S.(...) zich nu bevindt.

B.(...) I.(...) kwam op 11.02.01 aan in Zaventem. Vooraleer hij bij de grenscontrole een asielaanvraag indiende onder de identiteit B.(...), I.(...) werd hij door de luchthavenpolitie gecontroleerd aan de gatecontrole bij landing van de vlucht SN676 vanuit Banjul. Bij de gatecontrole legde hij zijn vliegtuigticket voor en een Guinees paspoort (met nummer 161929 geldig van 07.08.00 tot 03. 07.04) op de identiteit T.(...), A.(...) (°Conakry op (...))

De betrokkene verblijft sinds haar aankomst in België bij de man die zich voordoet als K.(...), S.(...) op het adres (...). Ze verblijft dus bij een man die niet haar echtgenoot is. Betrokkene is hierdoor niet verontrust, gezien ze zelfs samen twee kinderen gekregen hebben, nl. K.(...), F. (...) (°Turnhout op (...)) en K.(...), K.(...) T.(...) (°(...)te Turnhout). Hieruit kan besloten worden dat het niet haar bedoeling was om bij de echte K.(...), S.(...) te verblijven maar wel degelijk om te verblijven bij de man die zich voordoet als K.(...), S.(...).

Er kan niet geargumenteed worden dat mevrouw te goeder trouw was en niet op de hoogte was van de valse naamdracht van de persoon die zij is komen vervoegen, en wel hierom. Op 21.06.2010 diende T.(...), R.(...) (°(...) te Conakry) een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging in functie van de betrokkene, die haar moeder is. Volgens de geboorteakte van R.(...) is zij het kind van D. (...), M.(...) en T.(...), A.(...). Haar vader is dus de persoon die op 11.02.01 in Zaventem is geland en zich vervolgens heeft uitgegeven als B.(...), I.(...) en nog later de identiteit van K.(...), S.(...) heeft aangenomen. Hieruit volgt dat de betrokkene dus goed genoeg wist dat 'haar echtgenoot' hier niet zijn echte identiteit draagt, gezien hij de vader is van haar kind. Het feit dat in het kader van de visumaanvraag van R.(...) een overlijdensakte van T.(...), A.(...) werd voorgelegd doet hieraan niets af. In het licht van bovenstaande kan niet gesteld worden dat de authenticiteit van de documenten die door betrokkene en haar familieleden in de verschillende administratieve procedures werden voorgelegd vast staat.

Betrokken vreemdeling is met andere woorden haar echtgenoot gevolgd in het misleiden van de Belgische overheid. Zij is niet de echtgenote van K.(...), S. (...) zoals ze pretendeert maar, in het beste geval, de echtgenote van de man die zich voordoet als K.(...) S.(...), wat niet zeker is. Zij had dus op geen enkele manier recht op gezinshereniging op basis van artikel 10 met K.(...),S.(...) noch met de man die zich voordoet als K.(...),S.(...) gezien die persoon niet verblijfsgerechtigd is. Haar minderjarige kinderen verwierven het verblijfsrecht via haar vader bij geboorte. Gezien hun vader geen recht heeft op de vestiging als K.(...),S.(...) heeft ook F.(...) geen recht op verblijf in het Rijk. Daarenboven draagt het kind een foute naam. Gezien het verblijfsrecht van de betrokkenen het direct gevolg is van ernstige

fraude komt in overeenstemming met het rechtsprincipe “Fraus omnia corrumpit”, hun verblijfsrecht te vervallen en dienen hun verblijfstitels te worden ingetrokken.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, 2°, van de wet, wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen dertig (30) dagen.(...)”.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van *“artikel 7 en 11 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van de motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”.*

In een tweede onderdeel van het aangevoerde middel voert de verzoekende partij het volgende aan:

“(…) De beslissing beroept zich op artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Die bepaling stelt dat het verblijfsrecht van een vreemdeling die op grond van artikel 10 Vreemdelingenwet werd toegelaten, kan worden beëindigd wanneer de vreemdeling valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten heeft gebruikt, of fraude heeft gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of wanneer het vaststaat dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.

De bestreden beslissing toont evenwel niet aan dat verzoekster zich in de voorwaarden van deze bepaling bevindt.

Immers,

De beslissing motiveert in feite dat de echtgenoot van verzoekster (en niet verzoekster zelf) zich zou hebben schuldig gemaakt aan fraude.

Haar echtgenoot zou zich bedienen van een valse identiteit en onder die valse identiteit van een verblijfsrecht genieten.

In zoverre deze stelling al correct zou zijn - quod non, dan wordt daarmee niet bewezen dat verzoekster zelf één van de daden vermeld in artikel 11, § 2, eerste lid, 4° Vreemdelingenwet zou hebben gepleegd. Reeds op 10 juli 2001 werd het verblijfsrecht aan de genaamde S.(...) K.(...) verleend.

Verzoekster is pas zeven jaren later, op 10 oktober 2008, met deze persoon in het huwelijk getreden. Hij was houder van een Sierra Leonees paspoort op naam van S.(...) K.(...).

Zij heeft na het huwelijk een visum gezinshereniging aangevraagd via de bevoegde Belgische diplomatieke post, en is na de toekenning van dit visum naar België gekomen, waar ze zich heeft gevestigd bij de man met wie ze gehuwd is.

Met deze man heeft ze twee kinderen gekregen.

• F.(...) K.(...), geboren te Turnhout op (...)

• K.(...) K.(...), geboren te Turnhout op (...)

Verzoekster heeft dus geen valse of misleidende informatie gebruikt. Evenmin heeft zij valse of vervalste documenten gebruikt. Aan verzoekster kan evenmin worden verweten fraude te hebben gepleegd of onwettige middelen te hebben gebruikt.

Evenmin kan worden gesteld dat het huwelijk uitsluitend werd afgesloten opdat de betrokkene het Rijk zou kunnen binnenkomen of ze verblijven, nu betrokkenen reeds meer dan 2 jaar samenwonen, en samen twee kinderen hebben.

Er kan niet worden aangenomen dat verzoekster op de hoogte was van de valse naamdracht. De redenering die de bestreden beslissing opbouwt om het tegendeel te bewijzen, is vergezocht en niet gebaseerd op objectieve elementen, maar enkel op speculaties.

De dochter die verzoekster heeft uit een vorige relatie, T.(...) R.(...), is volgens de geboorteakte het kind van verzoekster en van de heer T.(...) A.(...). Deze laatste is overleden. De overlijdensakte werd overgemaakt aan de Belgische diplomatieke post in het kader van de visumaanvraag van T.(...) R.(...). Er is nooit aangetoond dat de overlijdensakte een vals document zou zijn.

Bij de gatecontrole op 11 februari 2001, de dag waarop B.(...) I.(...) België is binnengekomen, werd een persoon gecontroleerd die een paspoort bij zich zou gehad hebben op naam van T.(...) A.(...).

Er is evenwel geen sluitend bewijs dat de persoon die aan de gate onderworpen werd aan de controle dezelfde persoon is die onder de naam B.(...) I.(...) België is binnengekomen, en nog minder is er een bewijs dat de persoon die aan de gate onderworpen werd aan de controle dezelfde persoon is met wie verzoekster samenwoont en met wie ze twee kinderen heeft.

Bovendien dient opgemerkt dat T.(...) A.(...) een veel voorkomende naam is in Guinee. De overlijdensakte van de vader van T.(...) R.(...), de heer T.(...) A.(...), werd overgemaakt aan de Belgische diplomatieke post in het kader van de visumaanvraag van T.(...) R.(...). Er is geen enkele

indicatie dat het een vals document zou betreffen. De bestreden beslissing steunt op speculaties en niet op sluitende objectieve elementen. Zij is dan ook niet naar rede verantwoord.

Verzoekster heeft de Belgische overheden niet misleid. Er kan geen kwade trouw in hoofde van verzoekster worden weerhouden. De voorwaarden van artikel 11, §2, eerste lid, 40 Vreemdelingenwet zijn in hoofde van verzoekster dan ook geheel niet vervuld. Er kan dus geen einde worden gesteld aan het verblijfsrecht van verzoekster.(...)”.

2.2 De verwerende partij zet in de nota met opmerkingen dienaangaande het volgende uiteen:

“(...) De verwerende partij heeft de eer te antwoorden, met betrekking tot het tweede onderdeel, dat verzoekster, van Guineese nationaliteit, te Conakry (Guinée) op (...), huwde met de zich noemende K.(...) S.(...), van Sierra Leone nationaliteit.

Zij was eerder gehuwd met de zich noemende B.(...) I.(...), die ook van Sierra Leone nationaliteit zou zijn en die ook de identiteit aannam van T.(...) A.(...), van Guineese nationaliteit, zoals duidelijk wordt gemaakt in de bestreden beslissing.

Het feit dat zij een overlijdensakte voorlegt van T.(...) A.(...), in het kader van een visumaanvraag van een dochter die onder die naam nog verblijf houdt in Guinee, doet geen afbreuk aan die vaststelling, doch bevat de bevestiging dat zij enkel met kennis van zaken kon overgaan tot het afsluiten van het huwelijk met de zich noemende K.(...) S.(...), die minstens de identiteiten heeft aangenomen van B.(...) I.(...) en T.(...) A.(...). Minstens blijkt uit de feitelijke gegevens van het administratief dossier waarnaar in de bestreden beslissing uitvoerig wordt naar verwezen, dat verzoekster niet te ontkennen bindingen heeft met de zich noemende T.(...) A.(...), ook van Guineese nationaliteit, gezien twee in Guinee verblijvende minderjarigen met die naam beweren haar kinderen te zijn en zij dat niet ontkent en gezien zij huwde met de zich noemende K.(...) S.(...), die zich eveneens voordeed als B.(...) I.(...) en die met het paspoort van T.(...) A.(...) zich een eerste maal aanbood bij de Belgische overheid ter gelegenheid van het indienen van een asielaanvraag. Zij kan gezien de feitelijke elementen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing niet volhouden niet te vallen onder het toepassingsveld van artikel 11 § 2, lid 4, dat luidt als volgt en dat ook na verblijf van langer dan twee jaar kan worden ingeroepen:

“4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.”

Verzoekster kan zich bezwaarlijk beroepen op haar huwelijk met de zich noemende K.(...) S.(...), enkel en alleen om er de voor haar gunstige gevolgen van na te streven, temeer daar niet aannemelijk is als zou zij onwetend zijn geweest of kunnen zijn geweest omtrent de door haar echtgenoot opgezette constructie om de Belgische overheid te misleiden en te bedriegen, zoals in extenso uiteengezet in de bestreden beslissing.

Het middel mist iedere grond.(...)”.

2.3 In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag van de beslissing, met name (oud) artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

(oud) Artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“(...) § 2. De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

(...)

4° de vreemdeling heeft valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt, of heeft fraude gepleegd of onwettige middelen gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf, of het staat vast dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie uitsluitend afgesloten werden opdat de betrokken vreemdeling het Rijk zou kunnen binnenkomen of er verblijven.(...)”.

De verzoekende partij legt in het verzoekschrift de nadruk op het feit dat de voorwaarden van artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet in haar hoofde niet zijn voldaan, gezien niet kan worden aangenomen dat zij op de hoogte was van de valse naamdracht van haar echtgenoot en aldus zelf

valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten gebruikt of fraude heeft gepleegd of onwettige middelen heeft gebruikt die van doorslaggevend belang zijn geweest voor de erkenning van het recht op verblijf. De bestreden beslissing is volgens haar niet gebaseerd op objectieve elementen, maar enkel op speculaties en aldus niet naar rede verantwoord.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing desbetreffend aangeeft dat: *“(...) Er kan niet geargumenteed worden dat mevrouw te goeder trouw was en niet op de hoogte was van de valse naamdracht van de persoon die zij is komen vervoegen, en wel hierom. Op 21.06.2010 diende T.(...) R.(...) (°(...) te Conakry) een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging in functie van betrokkene, die haar moeder is. Volgens de geboorteakte van R.(...) is zij het kind van D.(...), M.(...) en T.(...), A.(...). Haar vader is dus de persoon die op 11.02.01 in Zaventem is geland en zich vervolgens heeft uitgegeven als B.(...), I.(...) en nog later de identiteit van K.(...), S.(...) heeft aangenomen. Hieruit volgt dat de betrokkene dus goed genoeg wist dat ‘haar echtgenoot’ niet zijn echte identiteit draagt, gezien hij de vader is van haar kind.(...)”*.

De gemachtigde van de staatssecretaris besluit aldus dat de verzoekende partij wel degelijk op de hoogte was van de valse naamdracht van de persoon die zij is komen vervoegen waardoor de voorwaarden van (oud) artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet in haar hoofde vervuld zijn. Deze conclusie is blijkens de bestreden beslissing ingegeven door het feit dat de verzoekende partij een geboorteakte van haar dochter neerlegde waarin T.A. als vader wordt aangeduid. De gemachtigde van de staatssecretaris gaat er vervolgens vanuit dat de genoemde T.A. dezelfde persoon is als B.I. en K.S. Aangezien volgens voornoemde geboorteakte T.A. de vader is van de dochter van de verzoekende partij, moet deze laatste volgens de gemachtigde van de staatssecretaris geweten hebben dat K.S. niet diens werkelijke identiteit was, doch zich deze onrechtmatig heeft aangemeten teneinde verblijfsrecht in België te bekomen.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing derhalve stelt dat T.A., B.I. en K.S. dezelfde persoon zijn. Ook in de nota met opmerkingen gaat de verwerende partij hiervan uit, daar zij herhaaldelijk stelt dat B.I. de identiteit heeft aangenomen van T.A. en dat de verzoekende partij is gehuwd met de zogenaamde K.S. die zich eveneens voordeed als B.I.

Uit het administratief dossier kan echter niet worden afgeleid dat de persoon die bij binnenkomst in België aan de gate is onderworpen aan de controle (T.A.) dezelfde persoon is die onder de naam B.I. België is binnengekomen, zoals de verzoekende partij terecht in haar verzoekschrift aangeeft. De Raad stelt tevens vast dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat B.I. en T.A. dezelfde persoon zouden zijn. De in de bestreden beslissing ter zake gedane vaststellingen vinden aldus geen steun in het voorliggende administratief dossier.

De door de gemachtigde van de staatssecretaris in de bestreden beslissing getrokken conclusie dat er niet geargumenteed kan worden dat de verzoekende partij te goeder trouw was en niet op de hoogte was van de valse naamdracht van de persoon die zij is komen vervoegen, volgt louter uit de gehanteerde premisse dat T.A., B.I. en K.S. dezelfde persoon zijn. Zoals hoger reeds vermeld, vindt dit uitgangspunt geen steun in het administratief dossier. Bijgevolg is de door de gemachtigde van de staatssecretaris gemaakte gevolgtrekking, met name dat de verzoekende partij op de hoogte was van de valse naamdracht van K.S. *“niet naar rede verantwoord”*. Zodoende kon de gemachtigde van de staatssecretaris dan ook niet besluiten dat de voorwaarden van (oud) artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet in hoofde van de verzoekende partij vervuld zijn.

De Raad benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Uit de bespreking hierboven blijkt echter dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of deze niet correct heeft beoordeeld. De verzoekende partij toont aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris op grond van de gegevens waarover hij beschikte of kon beschikken niet in redelijkheid tot zijn besluit is gekomen, met name dat de voorwaarden van (oud) artikel 11, § 2, eerste lid, 4° van de vreemdelingenwet voldoende zouden zijn aangetoond.

Het tweede onderdeel van het enig middel is in die mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het enig middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 mei 2011 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

mevr. C. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS